

[Kelm-Hansen]

skal blive stående ved de nuværende 30.000 kr., og det er helt og aldeles uforståeligt. Alene en pristalsregulering fra 1973 ville jo bringe os op omkring de 90.000 kr., og netop anpartsselskaberne – det ved de fleste – har været med til at bringe visse dele af erhvervslivet i vanry, fordi det var alt for let at stifte et anpartsselskab med en kapital på kun 30.000 kr.

Vi har også set, at man vil beholde de meget omdiskuterede aktionærlån, selv om det også er dokumenteret, at der sker omgåelse i betydeligt omfang, og selv om der derfor rent faktisk ville være basis for en yderligere stramning. Jeg skal beklage, at vi ikke i første omgang nåede frem til, at der også skulle siges stop for lån til nærstående familiemedlemmer, men vi har jo stadig væk en chance mellem anden og tredje behandling, og jeg vil i hvert fald hilse det med stor glæde, hvis vi får denne stramning med ind i denne omgang.

Endelig beklager vi, at det ser ud til, at der vil være flertal for at fjerne den paragraf i forslagene, som præciserer, at bestyrelsesmedlemmerne skal være personligt ansvarlige for de opståede tab i virksomhederne, hvis de undlader at foretage de foranstaltninger, ministeren har foreslået påbudt. Det er for mig at se en klar svækkelse af lovforslaget, og det betyder også, at det større medansvar, man ville have forlangt af bestyrelser – hvilket kunne have været af væsentlig betydning for bestyrelsesmedlemmernes medleven i virksomhedernes drift og dermed også til fordel for virksomhederne – og dermed et incitament, fjernes.

Men når disse ting er sagt, synes jeg også, at der er grund til at understrege, at det endelige resultat, når vi formentlig får en ny behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling, alligevel vil blive en forbedring af selskabslovene, som vi alle vil kunne være tilfredse med. Jeg håber derfor også, at vi efter et fornyet udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling kan nå frem til en vedtagelse, hvorom der bør kunne samles et meget stort flertal.

Dyremose (KF):

Hr. Kelm-Hansen sagde, at vi havde en venlig minister, og at han kom fra et venligt parti. Jeg vil sådan set ikke bestride, hverken

at ministeren er venlig, eller at partiet er venligt, men det er altså ikke det, det drejer sig om. Det er nogle lovparagraffer, og det er nogle regler, som vores erhvervsliv og lønmodtagerne i det erhvervsliv skal leve efter. Hvis det kun kom an på venlighed, kunne vi velsagtens blive enige, men det kommer altså også an på indholdet af lovgivningen.

Jeg vil godt sige til hr. Kelm-Hansen, at det ikke er rigtigt, at vi har sagt nej til alt andet end EF-følgeændringerne. Under et samråd med industriministeren tilbød vi under forudsætning af, at industriministeren og socialdemokratiet ville tage nogle få kernepunkter ud, at vi ville foretage en grundig gennemarbejdning af alle de andre ændringer, og at vi sandsynligvis vedrørende alle de andre stramninger kunne nå frem til ting, som vi kunne være fælles om, hvis de 3-4-5 punkter, som blev nævnt under samrådet, og som er med i de ændringsforslag, vi har stillet, blev taget ud. Så det er ikke korrekt at hævde, at vi kun ville følge EF-direktivet. Vi ville gerne gøre en lang række andre ting, hvis vi kunne komme i seriøse forhandlinger om det, og hvis vi kunne få fjernet de værste hurdle. Men der var ikke venlighed og forhandlingsvilje hos socialdemokratiet til at gå ind i et sådant samarbejde om selskabslovene, og det beklager jeg.

Jeg forstod på hr. Kelm-Hansens slutbemærkning, at man gerne ønskede et bredt flertal. Ja men så ved hr. Kelm-Hansen godt, hvad vi skal forhandle om mellem anden og tredje behandling. Det er nogle af de ændringsforslag, jeg nu vil komme ind på, vedrørende kapitalforhøjelse, vedrørende reglerne i forbindelse med tab af kapital og vedrørende aktionærlån.

Hvis vi først ser på forslagene om kapitalforhøjelse – altså lovforslag nr. L 119's ændringsforslag nr. 1 og L 120's ændringsforslag nr. 1 – så har et næsten samlet erhvervsliv, således som det kommer til udtryk i selskabsretspanelet, advaret mod de kapitalforhøjelser, der bliver gennemført inden for anpartsselskabslovgivningen. Jeg vil gerne citere fra erhvervsudvalgets bilag 1, hvor selskabsretspanelet siger på side 8:

»Et formelt hensyn til, at et én gang valgt mindstekrav til anpartskapitalen bør følge med prisudviklingen, er uden reel værdi.«